

[Bente Juncker]

geringens tid talte om, at der måtte nogle justeringer til. For det andet, at vi ønskede en bedre seminariepolitik; vi kunne jo se, at tosporede seminarier ikke duede. På valgholdene gik der alt for få; altså er det rationelt at operere med 3 hold. Den tredje grund har jeg nævnt til bevidstløshed, og den er, at vi ikke ønsker, at regeringen bliver ved med at udhule uddannelserne indefra, nemlig ved disse hovsablesparelser på lønsummen. Dette har ministeren svaret fint på ved førstebehandlingen, og det er derfor, der ikke står noget om det i betænkningen. Vi regner med, at det er bindende.

Når man så hører Socialdemokratiet, får man ærlig talt et chok. Ordføreren og andre talere har slynget om sig med udtryk som »kynisk spil«, »luskeri«, »studehandel«, »kaotisk«.

I 1982 var Socialdemokratiet med i et stort seminarieforslag sammen med bl.a. Centrum-Demokraterne, og jeg kan sige til fru Helle Degn og den socialdemokratiske ordfører, at forhandlingerne om dette forslag er foregået på præcis samme måde som i 1982. Det er muligt, at I kan bruge disse ord alligevel, men det er faktisk sagen i en nøddeskal: Sådan er det med forslag.

Det er jo rigtigt, som fru Marianne Jelved sagde, at denne regering har ikke 90 mandater, så det er altså nødvendigt, at Fremskridtspartiet, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti blander sig, og det er klart, at vi har blandet os, for vi siger ikke bare blankt ja til regeringen. Det kunne den måske ønske at vi havde gjort, men det har vi ikke ønsket. Vi har ønsket at fastholde nogle krav, og vi har delt sol og vind lige.

Så anker Socialdemokratiet over, at det ikke har været indbudt til forhandlinger, men jeg er i hvert fald vidende om, at man har været til møde; allerede ved første behandling meldte man dog fra. Man præsterede en ordførertale, hvorefter der overhovedet ikke skulle sammenlægges noget, og der skulle heller ikke spares spor.

Så siger Socialdemokratiet også, at der er lukket seminarier hen over hovedet på dem. Det synes jeg ikke der er. Jeg synes, at alle ting har været vendt i de 2-3 måneders debat, vi har haft her, andre steder, ude omkring på seminarierne og oppe på mit kontor med seminariefolk. Det er en dårlig undskyldning at sige, at der er trukket noget ned over hovedet på nogle seminarier.

Når Socialdemokratiet så også harcelerer så meget over det kristne islæt, vil jeg minde om, at seminarierne i Ribe og Haslev blev reddet i 1982 med socialdemokratiske stemmer. Det er sagen.

Så synes jeg også, det er meget ynkeligt, at Socialdemokratiets næstformand står i Herning og siger, at han vil finde pengene et andet sted. Jamen det er jo ikke det, det handler om. Det handler ikke om de 29 mio. kr., men om at få nogle ordentlige uddannelsespladser og en uddannelse med indhold, så der ikke bliver foretaget hovsablesparelser hver eneste sommer som f.eks. junibesparelserne i år. Det har undervisningsministeren bedyret at der ikke vil komme fremover, og derfor fastholder vi vores tilslutning til forslaget. Vi kan stemme for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Når fru Bente Juncker siger, at der ved denne lejlighed ikke er sket andet end det, der også skete ved forslaget i 1982, bliver jeg nødt til at sige, at det ganske enkelt ikke er rigtigt.

Jeg var den ordfører, der på mit partis vegne indgik forslaget med den daværende regering og den nuværende undervisningsminister, og forskellen mellem dengang og nu er, at samtlige de seminarier, der endte med at blive berørt i 1982, var – om man så må sige – på bordet i en meget tidlig fase og derfor havde lejlighed til at give deres synspunkter til kende, hvilket jo også førte til, at nogle seminarier blev fritaget. Det var Ribe Seminarium, det var Esbjerg Seminarium, og det var også andre.

Og så var der én overordentlig væsentlig forskel mere, nemlig at i den betænkning, der blev skrevet i 1982, blev der for de flestes vedkommende taget stilling til, hvad disse institutioner skulle bruges til. Det kan fru Bente Juncker læse i betænkningen fra den 14. december 1982. Der var nøje i udvalget med ministeren drøftet: Hvad byder vi de institutioner i stedet? Et eksempel var, at Gedved blev og i dag eksisterer som socialpædagogisk seminarium, og det er dog en væsentlig forskel. Endvidere var navnene på bordet i god tid, og vi havde faktisk taget stilling til, hvad vi så skulle bruge de pågældende institutioner til.